

λωμεν νὰ θάψωσι τους ἔχυτοὺς νεκροὺς, δὲν ὑπάρχουν δύο γηῶμαι καὶ δύο αἰσθήματα ὅτι θὰ σφάξωμεν, θὰ φονεύσωμεν, θὰ πυρπολήσωμεν καὶ ἐπειτα θὰ σφαγῶμεν, θὰ βρονθίσωμεν, θὰ γίνωμεν παρανάλωμα πυρὸς πρὶν ἡ ἐπιτρέψωμεν ἢ εἰς βασιλεῖς ἢ εἰς ὑπουργοὺς ἢ εἰς βουλᾶς νὰ προετομάσωτι τὸ ἔδαφος τῆς πωλήσεως καὶ τῆς ξένης κυριαρχίας.

* *

Διὰ τοῦτο ἐπειγράψαμεν τὸ ἄρθρον ἡμῶν Σώμωμεν τὰ ναυάγιά μας καὶ διὰ τοῦτο θέλομεν ἐναγγεληθῆ προσεχῶς μὲ τὰ σωσίαια, διότι ἡ ζωὴ τοῦ Ἐθνους ἀπειλεῖται, ὡς Βασιλεῦ!

ΚΑΛΙΒΑΝ.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνάντησις Δηλιγιάνη καὶ Τρικούπη

(Εἰς τὴν πάροδον Ἀρσακέιου, ἔνθα οἱ πολλοὶ ῥίπτουν τὰ ἐκ τῶν νεφρῶν των περιττεύοντα ἀμμωνιοῦχα ὕδατα).

Δηλιγιάνης (ἐσφραγινόμενος). Τί Κυβέρνησι! (χαιρετῶν ἐδαφικίως). Προσκυνῶ, κ. Τρικούπη.

Τρικούπης (καθ' ἔχυτόν). Οὐρ τὴν μαχμόψειραν! (Μὲ σφρό βρᾷ). Καλημέρα σας, Κύριε.

Δηλιγιάνης. Διατί τόσον σύνοντας, κ. Τρικούπη; Ήμεῖς οἱ πολιτικοὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν, ώς μὲν ἔλεγεν ὁ Βηκονοσφῆλος.

Τρικούπης. Μὲ πῶς ὑπομονή, ἀφοῦ ἔως τώρα αὐτὸς (διὰ Κουμουνδούρος) δὲν συνεκάλεσε τὸ Κοινοβούλιον, καὶ μονονούσι φροντίζει διὰ σύνχρονον ψήφων θεσσαλικῶν, περιφερόμενος ώς τροπαιοφόρος;

Δηλιγιάνης. Εγὼ δὲν βλέπω τὰ τρόπαια, ἀφοῦ δ. κ. Κουμουνδούρος, δὲν ἔχει κανόνικ πρὸς οικτήτισιν τροπιών.

Τρικούπης. Αλλ' ὀλίγον σχῆμα φαίνεται νὰ τῷ ἐγείρῃ ἀψίδας διὰ Καρπαΐνος καὶ διὰ στρατός, δὲν ὅχλος δικούτος νὰ τῷ καρύνῃ λαμπαδοφορίας καὶ χύσεις ἀνθέων;

Δηλιγιάνης. Μή στενοχωρήσθε κ. Τρικούπη, ἀλλὰ νὰ κοιμάσθε ἀμέριμνος; διότι τὸ μέλλον εἶναι δι' ἡμᾶς. Εἰς ὑμᾶς μὲν ἐπιφυλάκτει τὴν Μακεδονίαν, ἣν οὐδεὶς ἄλλος ἢ ὑμεῖς θὰ κυριεύσῃ διὰ κανονίων: εἰς ἐμὲ δὲ ἀπομένει ἡ δράκιν Θράκη, ἣν σας βεβαιῶ θὰ κυριεύσῃ ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς διπλωματικῆς μας. Εἰς ἐμὲ εἴχε τὰς ἐλπίδας του τὸ ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον καὶ ἴδιας διὰ Βηκονοσφῆλο, λέγων μην εἴχετε ὑπομονήν.

Τρικούπης (καθ' ἔχυτόν, μὴ τίκουφοκέφαλος! *Ἐπειτα δὲ μειδιῶν). Μὲ ποῖον θὰ ψήφιστε ὅταν συνέληθε τὸ Κοινοβούλιον;

Δηλιγιάνης, Μὲ τὸ κόμμακ μου. "Η θ' ἐπέχωμεν, ή θὰ θέτουμεν ἔγραφου ψήφου.

Τρικούπης καθ' ἔχυτόν (δράγεται νὰ γίνῃ μὲ τους πέντε του καὶ κύτο; Πρωθυπουργός). Δυνατά καὶ μειδιῶν. — 'Υγιαίνοντε Κύριε. (Διεγωνίσθησαν δὲ μὲν Τρικούπης βασίσας; πρὸς τὰ ἔνω τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, δὲ πρὸς τὰ κάτω κατά τὰ Λυκεῖα, δὲ εὖθες συνηντήθησαν μετὰ τοῦ κ. Αριστείδη Οικονόμου, δικεδάντος μὲ σύμμαχοντανόν πρὸς ψηφοτερήνες καὶ μερηγοίζοντας κατὰ φρέσκη—εγώ θὲ φάγω τὸ στρεῖδος κ' κύτοις θὲ πάζουν τὰς στραχα.

* *

Αἱ χθυρόστομοι ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν, πολλάκις καὶ πάντοτε ἐμέμφησαν τοὺς ὑπουργούς τῶν Στρατιωτικῶν, διότι κάμνοντες ἐκκοστος προσβίσασμούς, προειδέζουντο καὶ αὐτοὶ κατ' ἀναλογίαν. 'Αλλ' ηδὴ βλέπομεν διότι διὸ δημοκράτικὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Φραγκίσκος-Ιούλιος Γρεβενίς παρασημοφόρησεν ἔχυτὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεωνὸς τιμῆς, ώς ἐδήλωθεν εἰς ἐπίσημης ἔγγρωφας δημοσιευθέντα ἐπὶ τῆς ἀρρχῶνος τῆς θυγατρός του μετὰ τοῦ κ. Οὐλίσσων. Οἱ τῶν Πχριστών μοναρχικοὶ διαιρεσίσθησαν τὸ δικαιώματα τοῦτο, λέγοντες, διότι ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει βασιλεὺς ἢ αὐτοκράτωρ, μόνον διέτας Ψήφου τῶν Βουλῶν, ητο νόμιμον νὰ κοσμηθῇ διὸ Πρόεδρος, διότι ἀλλως, ἀμαρτιάς ληζάστης τῆς προεδρείας του, ὀφείλει ν' ἀπεκδυθῇ τὸ παράσημον τοῦτο. 'Αλλ' ἀφοῦ διὰ τοῦτο πέρνει μόνος του τὸ παρόσημον, δικτὶ νὰ μὴ τὸ πάρη ἀρ' ἔχυτος καὶ διὸ Πρόεδρος τῆς Πολιτείας; Τοῦτο δὲ γίνεται, οὐχὶ διὰ νὰ τιμηθῇ δικαιώτατος ἀρχαρχῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ τιμήσῃ τὸ παράσημον, τὸ διποτον, ώς καὶ πάντα τὰ παράσημα συνήθως, διδονται εἰς πονηρούς καὶ φαύλους.

* *

Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐκαρκν κατοχὴν τῆς πόλεως, Τύνδος ἢ Καρχηδόνος, ἀμέσως δὲ διὸ Μπένης ἡγεμῶν αὐτῆς ἔστειλε τὸ μέγκι παράσημόν του Νισάν. Ἰρτζήρ εἰς τὸν Γάλλον στρατηγὸν τὸν οικτητήταντα τὴν πρωτεύουσάν του, ωζενει τῷ ἐλεγεν, εὗγέ σου.

* *

Ο γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίνῳ πρεσβείας καὶ ἐπιτετραχμένος τὰ τῆς Ἑλλάδος κ. Ιω. Γεννάδιος ἔγραψεν ἀξέθρον εἰς ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, δι' οὐ κηρύττεται ώς διὰ πρωτόσουλος διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τῷ Βύρωνι. Περιμένομεν τὸν ἐνταῦθα σύλλογον νὰ δικιμητεύῃ κατὰ τῆς νέχει ταύτης ἀρπαγῆς τῆς τιμῆς του Βυρωνείου Συλλόγου, ἀφοῦ προμικροῦ ἐληγτεύη τὸν δικαιωμάτων του παρὰ τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου.

* *

Ο ἐν Πχριστών ἀνταποκριτής τῆς «Ωραῖα βεβαιώνεις εἰς πηγῆς σπουδαιοτάτης λεζών τὴν εἰδησιν, διὸ δικαι-

βέτας καὶ διάσμαρκ, συνεννοήθησαν καὶ συνεφώνησαν, ἀ) νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα σπουδαιοτάτην αὔξησιν, Β') νὰ πάγιη ἡ Γαλλία δύναται θέλει εἰς τὴν Ἀρριανήν καὶ γ') εἰς τὴν Γερμανίαν ν' ἀφεθῇ παρὰ τὴν Γαλλίαν; πλήρης ἐλευθερίαν νὰ δικιάσῃ δύναται βούλησαι τὰ του πουρικοῦ κράτους, τέλος δὲ νὰ ἐπιτεμηθῇ ἡ Ἱταλία διδύτι μιγνύσται εἰς τὰ τῆς Τύνιδος.

Ταῦτα ἔμαθεν διάνταποκριτής τῆς «Ωρχεία» (σπουδαῖος) παρὰ ἀνδρὸς σούρεροῦ ἐλαχθόντος αὐτὸν γῆνα, διάτετα τοικῦται, εἶναι γηγηνίσκυται, canards. Ὁ Baguetot οὗτος γαρκατηρίζει τὰς δικιάσεις μυστικῶν διπλωμάτων διαλόγων, οὓς οὐδεὶς ήτο παρὼν ν' ἀκούσῃ ἐκτὸς τῶν δικλεγμένων. Εἶναι δὲ τοικῦται ἐρρέθησαν, β. θνίως οἱ δύο πολιτικοὶ συνεπειταί θητοὶ ν' ἔλαστος τὰ μετεπεν δύναται περιπτίξῃ τοὺς ἄλλους. Εἶναι δύναται εἶπον ἀλλα λογικώτερο, τότε διέδωκεν τὰ τοικῦται ληρήματα, ένα ἐπαπτολήσωσι τοὺς περιέργους. Ἀλλ' άν διάνταποκριτής εἶχε τὴν κουταμάρχαν νὰ τὰ πιστεύσῃ, πῶς εἶχε τόσην κουταμάρχαν δικό. Τρικούπης νὰ τὰ δημοσιεύσῃ;

Η «Ωρχεία» τῆς 8 Οκτωβρίου, γράφει διτοι «ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ὄλικὴ καὶ ηθικὴ δργάνωσις τῆς χώρας» τούτεστιν ἡ Ἑλλάς νὰ γίνη δικιάσιμης τῆς Θεσσαλίας. Πολὺ δρόθως. Ἀλλὰ τότε δικιάσιμη δικό. Κουμουνδούρος μὴ ἀπατήσας μεγαλητέρην ἔπαταν διὰ πολέμου, διότι τότε τὸ βάρος τῆς δικαιολογίας θὰ ήτο μεγαλήτερον.

Λέγουσιν διτοι διάβρωνος Χάζυμερλε διτοι Αὐστρίας ἐν τῷ Βερολίνειώ συνεδρίᾳ πρεσβευτής, ἀπεβίωσεν ἔνεκκ πολλῆς ἀσχολήσεως ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἑξατερικῶν. Τοῦτο φευδέστεκτον, διότι παρ' ἡμῖν ἀμπ πολιτικός τις γένεις ὑπουργὸς καὶ μάλιστα τῶν Ἑξατερικῶν, παχχίνει καὶ εὑμορφώνει, ἐκτὸς τοῦ δικού. Σωτηροπούλου διτοι δὲν εἶναι δεκτικός, μήτε πάχους, μήτε μεγαλητέρας εὑμορφίας.

Τὴν ἐφέύρεσιν τηλεφώνου ἀνεκάλυψε τῷ 1667 καπποιος Hook (Χούκ), τὸ ἡλεκτρικὸν ὅμως τηλεφώνον εἶναι τῆς ἐποχῆς μης ἐφεύρεσις. Οὕτω καὶ τὴν Διγερροτοπίχιν, ήτοι διωρίθμητο εἰς φωτογραφίαν, εἶχεν ἀνκαλύψει δι τὸν "Αθω οὐλόγερος ζωγράφος Παντελῆνος, καλῶν ἡλιοτοπίχιν, εἰς συνταγῆς τοῦ δόπιου εὑρεθείστης ἐπωφελήθη δι Daguerre. Ἐπειτα δικό. Μελετόπουλος, τὸ τέρας τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, κατηγορεῖ τοῦ δικού. Ρεΐδη, ως καλύπτοντος παρ' ἀλλων πολλὰ τεμάχια τῆς Παπίσσεις.

Ἐρρέθη διτοι δικό Φωτσική Κυβερνήσεις θὰ ἐκδώται ἐλληνικὴν ἐφημερίδην ἐν Τεργέστῃ. Τοῦτο φευδέστεκτον, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἔχει ὑπομίσθικ δύο ἐλληνικὰ τεργεσταῖς φύλλα.

Τὸ τελωνεικάλην τμῆμα τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐλδίδει κατὰ μῆνα ἀπογραφὴν τῆς κατὰ μῆνας Εξαγωγῆς καὶ Εἰσαγωγῆς καὶ τῶν λαθρεμπορίων. Εν τούτοις ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1880 δὲν ἐδημοσίευσε τὴν ἐνικούτινα κίνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας. Μήπως φοβεῖται διτοι ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης θεραγῆ τὸ ἀληθινὸν ποσὸν τῆς λαθρεμπορίας, δικάγειον τοι δικό. Κάθκι;

Ο ἀρχιμάγειρος τῆς «Ωρχεία» εἰς μαρτυρίκην τῆς ιδέας του, διτοι διορισμοὶ ἐν Ηπειροθεσσαλίᾳ εἶναι ἔκνομοι, τοῦ Νόμου ἀπαγορεύοντος διορισμὸν εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν, ἐπικαλεῖται μάρτυρες τὰς ἐρημερίδες τοῦ Βίσμαρκ, αἵτιτες ἐστημένωσκην δῆθεν ὡς παρανομίκες τοὺς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κουμουνδούρου, διορισμούς. Ενομίζεται διτοι δικό Τρικούπης εἶναι κεράκη—ἀλλὰ βλέπομεν διτοι εἶναι μπουκάλι, ἀνευ δικαρίστεως γενιζόμενον ἀπὸ λάδι, ξύδι, πετρέλαιον, ή μπίραν.

Εν πρώτοις δικολογεῖ, διτοι ἐν Γερμανίᾳ γίνονται διορισμοὶ εἰς μὴ νομοθετημένης θέσεις. Ἀλλ' εἶναι ἀντισυνταγματική ἡ Ἀγγλία, διτοι διώρισεν μπακλήλους εἰς Κύπρον, ποὺν ψηφίσῃ τὰς θέσεις των ἡ Βουλή; Η μητρὸς εἶναι ἀντισυνταγματική καὶ ἔκνομος ἡ Κυβερνήσεις τῆς Αδριατίκης, διότι εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Βασιλίκης δὲν περιέμενε τὴν Βουλὴν νὲ ψηφίσῃ, καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν νὰ γίνουν οἱ διορισμοί; Ἀλλ' δικό. Τρικούπης ἐληπτώνητε πῶς οἱ σοροὶ πολιτικοὶ τῆς Πρωτοσίας μηδὲν εἴρησαν τὸ ἔθιμον 56 τοῦ Συντάγματός μης, διτοι ὑπερήσπεζον τὸν Νικολόπουλον καὶ Βαλασσόπουλον, χάριν τῆς Ολυμπιακῆς συμβολῆς;

Τὴν ἀληθείαν, οὐδὲμις παράδοξη ταῦτα, διότι δι τὸ Σ. Ξένος συνεδρύλευτος τὸν Ηρωθυπουργὸν νὰ πιάσῃ τὸν τεῦμον ἀπὸ τὰ κέρκτα, οἱ Γερουσιοὶ συμβολεύοντο τὸν ἄγετην τῆς Αντιπολιτεύσεως νὰ πιάσῃ τὸν τεῦμον ἀπὸ τὴν οὐράνη.

Βι.Η.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Οι κακύμενοι οἱ Λαρισταῖοι, καίτοι λαμπραδηφοροῦντες καὶ πυροτεχνοῦντες καὶ βεγγαλιζόμενοι καὶ εὐχαριστιζόμενοι κατὰ τὴν θεραγῆντα τῆς Εξαγωγῆς τοῦ Βασιλέως, δὲν τὰ κατέρρεον ἐν τούτοις νὰ τὸν βγάλουν ἔξω. Ο δικό Χατσόπουλος ὡσεὶ θέλων νὰ συμβολέσῃ καὶ τὰ δύο μέρη καὶ τοὺς Λαρισταίους θέλοντας νὰ εξέλθῃ καὶ τὸν Βασιλέα μὴ θέλοντα, γράφει τὰ ἀπαρχαίλλα κατά : «Ο Βασιλεὺς ἐπανειλημένως παρακληθεὶς νὰ εξέλθῃ πάγκρατης τὸ πλήθος, (ἔδω νομίζετε διτοι εξέλθει, εἶναι δικό τοὺς Λαρισταίους), μὴ εξελθῶν δικό πεκοπικών, (κατὰ εἰναι δικό τὸν Βασιλέα).»